

مجموعه آثار اسماعیل دینانی

سازمان تبلیغات اسلامی / حوزه هنری / نگارخانه مرحوم ابوالفضل عالی / تابستان ۱۳۹۵

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه: رضائی، اسماعیل، ۱۳۵۷ -
 عنوان و نام پدیدآور: سوی بهشت : مجموعه آثار اسما ییل رضایی / اسماعیل رضایی
 مشخصات نشر: تهران: مهر صادق، ۱۳۹۶.
 مشخصات ظاهری: ۱۰۳ ص.
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۸۶۹-۰-۹
 وضعیت فهرست نویسی: فیا
 موضوع: رضائی، اسماعیل، ۱۳۵۷ -
 موضوع: نقاشی خط
 Calligraphic painting •
 موضوع: خوشنویسی
 Calligraphy •
 رده بندی کنگره: ۱۳۹۶/۲۶۴ NK۳۶۳۹
 رده بندی دیویی: ۷۲۵/۶۱۹
 شماره کتابشناسی ملی: ۲۷۶۰۹۳۵

سوی بهشت مجموعه آثار اسماعیل رضایی

صفحه آرای: سعید محمدجانی / ناظر فنی چاپ: رضاتراییان / انتشارات: مهر صادق / چاپ: آتلیه طراحی و گرافیک محمدجانی / چاپ اول: ۱۳۹۶ / شمارگان: ۱۰۰۰ عدد /
 آتلیه طراحی و گرافیک محمدجانی: تهران/ ۲۲۸۸۰۷۰۱ / ۹۱۲۵۱۵۶۸۲۸

"نه تو می مانی، نه اندوه، و نه هیچ یک از مردم این آبادی، به حباب نگران لب یک رود قسم، و به کوتاهی آن لحظه شادی که گذشت، مصه هم خواهد رفت. آن چنانی که فقط خاطره ای خواهد ماند. لحظه ها عریان اند. به تن لحظه خود جامه اندوه مپوشان هرگز، تو، آینه، نه! آینه به تو خیره شده ست. تو اگر خنده کنی او به تو خواهد خندید، و اگر بغض کنی، آه از آینه دنیا که چهره ها خواهد کرد. گنجه دیروزت، پر شد از حسرت و اندوه و چه حیف! بسته های فردا همه ای کاش ای کاش! ظرف این لحظه، و لکن، خالی ست. ساحت سینه پذیرای چه کس خواهد بود. غم که از راه رسید در این سینه بر او باز مکن. تا خدا یک رنگ در دلت باقی ست. تا خدا مانده به غم وعده این خانه مده."

زمان در گذراست و فرصت ها را مدام به سوزش آتش می سپاریم. در این اندک زمانی که به غنیمتان سپردند. فرصتی برای سوختن نیست. باران رحمت الهی بر همه مخلوقات این عالم، سیده است و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده شده. از قضا بر بام و در ما نیز همین هنر بارانی شده است. و او را هم، شکرگزاریم. سید مرتضی آوینی چه زیبا این نقد را ترجمان می کند: "زبان هنر قرب و شهود است." چرا که در "الح: " هنرمند رازدار خزاین غیب است و زبان او، زبان تمثیل و تمثّل است. پس باید رمز و راز ظهور حقایق متعالی و کیفیت حضور ظهور امر قدسی را در جهان بشناسد. او باید با بصیرت قلبی، راز تمثّل حقایق ملکوتی را بیابد و این یافتن، به معنای علم پیدا کردن نیست. به زبان روان شناسی امروز، این یافتن، لزوماً با خودآگاهی نیست؛ بلکه روح هنرمند باید منزل نزول ملائکه ای شود که واسطه الهام رموز غیبی به قلوب و ادواق هستند. قلب هنرمند باید جلوه گاه حسن و بهاء حضرت حق باشد و آیینگی نیز بداند." زبانی که بر دستمان بخشید به رسم ادب به نیکویی محافظ خواهیم بود و بر رسالتش هر دم

شکرانه‌ای خواهیم بخشید. که گوشه‌ای از این شکرانه و عاشقی این باران، "سوی بهشت" نامیده شد، "ابروباد و مه و خورشید و فلک در کارند / تا توانی به کف آری و به غفلت نخوری / همه از بهر تو سرگشته و فرمان‌بردار / شرط انصاف نباشد به فرمان‌بری."

زیبایی برخلاف آنچه در اندیشه غیردینی وجود دارد، به امور حسی و جسمانی محدود نیست. جامعه غربی از قرن هجدهم به بعد و پس از کاربرد، برای زیباشناسی لفظ (Aesthetic)، را به کار می‌برند که به معنای امور حسی است، ولی از دید حکمت و دین این، مرتبه پایین زیبایی است. بالاتر از آن، زیبایی نفس است. فعالیت هنر یعنی: "انسان احساسی را که قبلاً تجربه کرده است در خود بیدار کند و برانگیختن آن به وسیله حرکات و اشارات و خط‌ها و رنگ‌ها و صداها و نقش‌ها (فرم) و کلمات، نحوی که دیگران نیز بتوانند همان احساس را تجربه کنند، آن را به سایرین منتقل سازد." هنر، یک فعالیت انسانی و عارت از این است که: "انسانی آگاهانه و به یاری علائم مشخصه ظاهری، احساساتی را که خود تجربه کرده است به دیگران انتقال دهد به طوری که این احساسات به ایشان سرایت کند و آن‌ها نیز آن احساسات را تجربه نمایند و از همان مراحل حسی که از گذشته است بگذرند."

"سوی بهشت" تلاشی بر انتقال این احساس و تجربه با کلمات در قالب تنزاعی و تجرید است. که محصول سال‌ها رهرویی این مسیر بی‌پایانی هنر است. که در سال ۱۳۹۵ بر دیوار نگارخانه مرحوم ابوالفضل عالی نقش بست.

اسماعیل رضایی

تابستان ۱۳۹۵